

בבית משפט המחוזי מרכז

ת"א 4585-02-19

בפני כב' השופט אורן שוורץ

התובע:

אפרים נוה, ת.ז. 024011850
ע"י ב"כ עו"ד בעז בן צור ואח'
מרח' הארבעה 28 ונל אביב - יפו
טל': 03-7155000, פקס: 03-7155001

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. הדס שטייף, ת.ז. 053527107
2. ראובן ברקאי, ת.ז. 004036000
3. נורית קנטי, ת.ז. 037620929
4. אילאיל שחר ליש, ת.ז. 032284226
5. שמעון (גיל) אלקבץ, ת.ז. 022234264
6. מדינת ישראל – משרד הביטחון
ע"י פרקליטות מחוז מרכז - אזרחי
דרך מנחם בגין 154 בית קרדן 6492107
ת"ד 33260
טל': 073-3736262, פקס: 02-6468017

כתב הגנה מטעם הנתבעים 3-6

הנתבעים 3-6 (להלן: "הנתבעים") יהיו מיוצגים בתביעה זו על ידי ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז מרכז (אזרחי) אשר כתובתו למסירת כתבי בי-דין מפורטת בכותרת זו.

הנתבעים מתכבדים להגיש כתב הגנתם בתביעה שבכותרת. בהתאם לאמור בכתב הגנה להלן מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה ולחייב את התובע בתשלום הוצאות הנתבעים ושכ"ט עו"ד כחוק.

א. כללי

1. כל הטענות בכתב הגנה זה נטענות לחלופין ו/או במצטבר ו/או משלימות זו את זו, הכול לפי הדבק הדברים והקשרם.
2. הנתבעים שומרים לעצמם את הזכות לתקן ו/או להוסיף ו/או למחוק מכתב הגנה זה פרט או צדדים שלישיים, במידת הצורך.
3. כל טענה, פרט, מסמך או עובדה בכתב התביעה שהנתבעים לא הודו בהם במפורש יש לראותם כמוכחשים. מוכחשים המסמכים שצורפו על תכנם וקבילותם.
4. אין הנתבעים נוטלים על עצמם את נטל ההוכחה ו/או נטל הראיה מקום שאלה אינם נוטלים עליהם במפורש על פי הדין ודבר בכתב הגנה זה לא יתפרש בניגוד לכך.
5. הנתבעים טוענים כי לא מוטלת עליהם כל אחריות ו/או חבות באשר לקרות האירוע ו/או הנזק הנטען והמוכחש.

6. נגד התובע מתנהל הליך פלילי אשר יש לו השלכות רבות ומשמעותיות גם להליך זה. נוכח קיומו של הליך פלילי מקביל וכן נוכח קיומם של צווי איסור פרסום בעניין הגדון, יובאו טענות הנתבעים באהירות הנדרשת וברי כי אין ביכולתם לפרוש התמונה במלואה בשלב מקדמי זה. הנתבעים שומרים על הזכות לתקן את כתב הגנתם בהתאם להתפתחויות בהליך הפלילי ואו להסרת צווי איסור הפרסום בעניין.

ב. פתח דבר

7. על הדרך בה מצאו תכני הטלפון הנייד מושא כתב התביעה את דרכם לידה של הנתבעת 1 מוטל צו איסור פרסום, לפיכך אין בכוונת הנתבעים להתייחס במסגרת כתב הגנה זה לסוגיה זו.
8. הפעולות המיוחסות לנתבעת 1 באשר להשגת תכני הטלפון הנייד מושא כתב התביעה, לא נעשו באישורם מי מהנתבעים 2-6 ולפיכך אין המדינה נושאת באחריות שילוחית למעשים אלו.
9. חלקם של הנתבעים, לרבות הנתבע 2, בפרשה שבפנינו כלל אך ורק עיון במספר מצומצם של חומרים הקשורים בתובע ואשר הוצגו להם ע"י הנתבעת 1. כלל החומרים אליהם נחשפו הנתבעים יש בהם עניין ציבורי רב, אך הנתבעים מנועים כאמור מלציין ולעמוד על חשיבותם של חומרים אלו לציבור הרחב נוכח צו איסור הפרסום.
10. לב-ליבו של תפקיד העיתונאי וחובתו הוא הנפת דגל אדום בסוגיות הנוגעות בדיוקן פניו כחברה, במצוקות שרוחשות בתוכנו, בסוגיות-עומק שראוי כי הציבור יידע עליהן, יידרך למולן וייתן דעתו עליהן. על עיתונות בחברה דמוקרטית, מוטלים תפקיד חשוב וחובה מוסרית וחברתית לפרסם מידע שיש בו חשיבות ציבורית וחברתית. ככל שמדובר במידע שיש לו חשיבות ציבורית רבה יותר, כך יש הצדקה רבה יותר לחכיר בחובה מוסרית או חברתית לפרסמו ולהגן על מפרסמו מפני דינים אחרים, המגנים בין היתר על פרטיותו של אדם.
11. כפי שעוד יפורט בהרחבה, הנתבעים לא פגעו בפרטיותו של התובע. הנתבעים נהגו בחומרים שהוצגו להם ע"י הגב' שטייף (להלן: "הנתבעת 1") באחריות ובאיזון המתבקש אל מול כללי האתיקה העיתונאית וחובותיהם המקצועיות הנגזרות מהם.
12. בענייננו, הגיע לידי הנתבעים באופן בלעדי תיעוד אותנטי וישיר של תכני שיחות העוסקות בתהליך מינוי שופטים במדינת ישראל ובסוגיות נוספות בעלות עניין ציבורי, אשר לא ניתן לפרטן בשלב זה, נוכח צו איסור הפרסום החל על פרטי הפרשה ועל תוצרי מכשיר הטלפון הנייד מושא התביעה.
13. מדובר באירועים ופרשיות שהיו נושא לשיח ציבורי סוער ובוודאי שיש בהם "עניין ציבורי". לנתבעים לא היה ספק כי לחומרים שהגיעו לידיהם תהא תרומה משמעותית לשיח הציבורי בנושאים אלה.

ג. העובדות הצריכות לעניין

14. ביום 23.12.18 פנתה הנתבעת 1 לנתבע 5 וביקשה לקבוע עמו פגישה. השניים נפגשו אותו היום ובמסגרת פגישתם הנתבעת 1 סיפרה לנתבע 5 כי יש בידיה חומרים חמצביעים על שחיתויות בתוך מערכת המשפט הקשורות בתובע. במסגרת פגישה זו לא הוצגו לנתבע 5 תיעוד תכני השיחות וכל שנמסר לו אלו "כותרות" בעלות "עניין ציבורי" מפיה של הנתבעת 1.

15. ביום 24.12.18 התקיימה ישיבה במשרדי הנתבעת 6 בה נכחו הנתבעים 1-3, 5. הנתבעת 4 שהתה אותה העת בתוו"ל. במסגרת פגישה זו סיפרה הנתבעת 1 כי בידיה חומרים אשר לטענתה יש בהם עניין ציבורי רב וכי היא מחזיקה בידיה קלסרים המכילים את אותם חומרים. באותה עת הנתבעים 2, 3 ו-5 לא עיינו בחומרים, אלא קיבלו עדכון כללי מהנתבעת 1 אודות החומרים המצויים בידיה, אשר לעמדתה מעוררים עניין ציבורי רב. לפגישה הצטרפה נציגה מהפרקליטות הצבאית שהבהירה למשתתפי הפגישה כי אין לפרסם דבר בעניין עד לקבלת החלטה. הנתבע 5 הבחיר אף הוא במעמד זה כי אין לפרסם החומרים או להעבירם בשלב זה עד לאחר קבלת החלטה בעניין.
16. ביום 27.12.18 התקיימה ישיבה בביתו של הנתבע 2 בה נכחו הנתבעים 1-4. לפגישה הגיעה הנתבעת 1 כשהיא נושאת באמתחתה מספר קלסרים, אולם הנתבעים 2-4 עיינו רק במסמכים אשר הנתבעת 1 הפנתה אותם אליהם והכילו תיעוד הנוגע למספר פרשיות המגלות עניין ציבורי רב. יובהר כי במסמכים אלו לא היה כל תיעוד הנוגע לענייניו האישיים ו/או העסקיים של התובע כגון עניינים משפחתיים, ענייני המשרד, עסקים וכיוצ"ב.
17. במסגרת אותה הפגישה מסרה הנתבעת 1 לנתבעת 3 דיסק און קי אשר נטען כי קיימים בו חומרים הקשורים לעניין. הנתבעת 1 ביקשה מהנתבעת 3 לסייע לה בעיבוד חומרים אלו. עם זאת יובהר כי הנתבעת 3 לא עיינה בחומרים אלו ובהמשך, לאחר שנתבקשה לעשות כן עיי רשויות החקירה, השמידה את הדיסק און קי שנמסר לה ע"י הנתבעת 1 ומאז ועד היום היא אינה מחזיקה בידיה כל תיעוד ו/או העתק מתיעוד זה.
18. באותו יום, הובחר לנתבע 5 על-ידי הפרקליטות הצבאית כי העניין יובא לידיעת משרד המשפטים וכי אין לפרסם דבר עד להשלמת הבדיקה המשפטית. הנתבע 5 מסר שכבר הנחה את הנתבעים שאין לפרסם דבר עד לאישור מהגורמים המוסמכים.
19. ביום 01.01.19 התקיימה שיחת ועידה טלפונית בין המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, הנתבעים 2,4,5 ונציגה מהפרקליטות הצבאית וזאת לאחר שנציגת הפרקליטות הצבאית פנתה למשנה ליועץ המשפטי לממשלה ביום 28.12.18, ובשיחה הובהר כי לא יפורסמו החומרים כאמור וכי פרקליט המדינה יעודכן בנושא. במסגרת שיחה זו הבינו הנתבעים, על אף שהדבר לא נמסר להם מפורשות, כי עתיד לצאת צו איסור פרסום אשר יאסור את פרסום של כלל החומרים שהוצגו והפרשיות הנוגעות והנובעות מאותם החומרים בתוך מספר שעות.
20. לפיכך, בשלב זה הנתבעים נמנעו מלבצע כל פרסום ומלהעביר החומרים לגופי תקשורת פרטיים. הנתבעים פעלו בעניין זה באחריות ואפשרו לגורמי החקירה לבצע עבודתם נאמנה מבלי לפגוע חלילה בטוהר החקירה.
21. יובהר כי למעט הנתבעת 3 אשר קיבלה דיסק און קי מהנתבעת 1 ובו ככל הנראה היו חומרים הקשורים לתובע בהם טרם הספיקה לעיין ושאותו השמידה, לא היה בידי יתר הנתבעים תיעוד ותכני השיחות לגביהן נטען שמקורן במכשיר הטלפון הנייד מושא כתב התביעה.
22. ביום 01.01.19 הוצא צו איסור פרסום בעניין הפרשה וזאת עד ליום 15.01.19. הנתבעים 2-6 קיימו את הצו, לא מסרו כל מידע בעניין ולא פרסמו כל ידיעה בנושא.

23. ביום 16.01.19 הוסר צו איסור הפרסום באופן חלקי כך שמוותר היה לפרסם שהחקירה שבעניין הפכה גלויה. במועד זה פורסמה הודעת דוברות מטעם המשטרה לפיה "מתנהלת חקירה בחשד לביצוע עבירות מתחום טוהר המידות בקשר למינוי שופטים".
24. עם הסרת חלק מצו איסור הפרסום התקיים שידור מיוחד של תוכנית הרדיו "מה בוער", שבמהלכו התייחסו הנתבעים 2-3 לפרשה. אמירות הנתבעים ביחס לפרשה בשידור כללו בעיקרן התייחסות להודעת דוברות המשטרה, אשר פורסמה כאמור לאחר שדבר קיומה של החקירה הותר לפרסום.
25. יצוין, כי בזמן שידור התוכנית כלי תקשורת אחרים (דוגמת אתר וואלה ואתר ערוץ 2) כבר פרסמו מידע זה למידע שנמסר בתוכנית.
26. יודגש, כי במסגרת השידור לא היה בידי הנתבעים 2-3 תיעוד תכני השיחות מהטלפון הנייד מושא התביעה. הדברים שנאמרו ע"י הנתבעת 3 במהלך השידור נאמרו מתוך ציפייה שבמהלך השידור או במועד קרוב לאחר מכן יתקבל אישור לפרסם את התכנים אשר נמסרו להם. אישור כזה לא התקבל בסופו של יום.

ד. זין התביעה סילוק על הסף - טענות סף

27. "מעילה בת עוולה לא תצמח זכות התביעה" – התובע מלין בתביעתו כי הנתבעים ביצעו שימוש ו/או פרסום במידע אודות עבירות פליליות שאותן ביצע לכאורה, בגינן הוחלט להגיש כנגדו כתב אישום בכפוף לשימוע. הנתבעים לא ביצעו כל שימוש במידע ו/או פרסום אסור שלו וממילא אין לתובע זכות משפטית לקבל פיצויים מהנתבעים וזאת לנוכח הדוקטרינה המשפטית, לפיה: "מעילה בת עוולה לא תצמח תביעה".
28. הנתבעים סבורים בין היתר, כי לאור התנהלותו של התובע, תקנת הציבור מחייבת לדחות את דרישתו לקבלת פיצויים בגין נזקים שנגרמו לו (המוכחשים מאליהם), עת פעל לכאורה בניגוד לחוק. בפרט, אך לא רק, נכונים הדברים באשר לנזקיו הנטענים של התובע בהיבטי הפגיעה במוניטין שנגרמה לו – נזקים אשר נובעים במישרין מעצם פעולותיו הבלתי חוקיות (לכאורה).
29. לבית המשפט הנכבד שיקול הדעת לדחות תביעה שעילתה נגועה באי חוקיות או אי מוסריות והעיקרון שחייב בית המשפט לשים לנגד עיניו בהקשר זה הינו טובת הציבור. נראה כי זהו בדיוק התיק הנופל בגדרם של אותם מקרים ספורדיים, קיצוניים וייחודיים המתייב את סילוק התביעה על הסף.

ה. המקור הנורמטיבי

30. הנתבעים יטענו כי פעולותיהם לא עלו כדי פגיעה בפרטיות התובע לפי כלל החלופות המנויות בסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1982 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").
31. הנתבעים יטענו כי לא ביצעו כל פעולה אקטיבית הנוגעת לנטילת מכשירי הטלפון הניידים של התובע פריצתם ו/או כל פעולה של שליפת מידע ממכשירים אלו.
32. לנתבעים נמסר מידע המעורר עניין ציבורי רב הקשור בעצם היותו התובע אישיות ציבורית נוכח כהונתו בתפקיד יו"ר לשכת עורכי הדין. על אף היות הנתבעים עיתונאים, אשר עיקר עבודתם בפרסום מידע בעל עניין ציבורי ובין היתר גם חשיפת שחיתויות, נוכח החשדות

לפילילים כפי שעלו מן המידע אשר נמסר להם, הם נמנעו מלבצע כל שימוש ו/או פרסום בעניינו של התובע באופן הסותר את הוראות חוק הגנת פרטיות וההגנות החלות בו. ככל שיקבע בסופו של יום כי איזה מהדברים שהושמעו ופורסמו במסגרת שידורי הנתבעת 6, אשר פורסמו לאחר פרסום הודעת הדוברות של משטרת ישראל בנושא, עולים כדי שימוש או פרסום כאמור בהוראות החוק, הרי שפרסומים אלה חוסים תחת ההגנות המנויות בחוק הגנת הפרטיות.

33. סעיף 6 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי "לא תהיה זכות לתביעה אזרחית או פלילית לפי חוק זה בשל פגיעה שאין בה ממש". הנתבעים יטענו כי גם אם יקבע כי נפגעה פרטיותו של התובע (דבר המוכח כשלעצמו) אזי מדובר ב"פגיעה שאין בה ממש". הנתבעים כאמור, נמנעו מלבצע שימוש ו/או פרסום המידע באורח המנוגד להוראות חוק הגנת הפרטיות. נזקיו הנטענים והמוכחים של התובע, נובעים מעשיו הפלילים לכאורה של התובע, מעשים אשר בהתאם למיחוס לו אף הניבו המלצה להגשת כתב אישום בכפרף לשימוע. יוצא אפוא כי עיון הנתבעים בחלק קטן מתוך המידע שחולץ על פניו ממכשיר הטלפון מבלי שמידע זה פורסם ברבים, מתגמד אל מול הנזק שגרם התובע לעצמו במו ידיו עת נהג כפי שנהג בתפקידו הציבורי כיו"ר לשכת עורכי הדין.

34. לחלופין, אף אם יקבע בית המשפט הנכבד, בניגוד לעמדת הנתבעים, כי בוצע על ידם שימוש או פרסום, הרי שעומדות לנתבעים ההגנות המנויות בחוק הגנת הפרטיות, סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי:

- במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם נתקיימה אחת מאלה:
- (1) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965;
 - (2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:
 - (א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות;
 - (ב) הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית, מוסרית, חברתית או מקצועית לעשותה;
 - (ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על ענין אישי כשד של הפוגע;
 - (ד) הפגיעה נעשתה תוך ביצוע עיסוקו של הפוגע כדין ובמהלך עבודתו הרגיל, ובלבד שלא נעשתה דרך פרסום ברבים;
 - (ה) הפגיעה היתה בדרך של צילום, או בדרך של פרסום תצלום, שנעשה ברשות הרבים ודמות הנפגע מופיעה בו באקראי;
 - (ו) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי פסקאות (4) עד (11) לסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965;
 - (3) בפגיעה היה ענין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות הענין, ובלבד שאם היתה הפגיעה בדרך של פרסום - הפרסום לא היה כוזב.

35. 18(2)(א) "הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות". כאמור לעיל, בכל הנוגע לאופן השגת תיעוד תכני השיחות על ידי הנתבעת 1 וביחס לתכני השיחות עצמן חל צו איסור פרסום ולפיכך הנתבעים שבים ומפנים בענין זה לנטען בסעיפים 7-8 לכתב החגנה.

18(2)(ב) "הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית, מוסרית, חברתית או מקצועית לעשותה". הנתבעים יטענו כי ככל שנגרמה פגיעה בתובע הרי שזו נגרמה

בנסיבות בהן היה על הנתבעים חובה מקצועית מוסרית וחברתית לעשותה. הנתבעים פעלו בעניין זה במסגרת תפקידם כעיתונאים שאמונים על פרסומו של מידע המעורר חשיבות ציבורית לאחר שנחשפו למעשי שחיתויות בנימים העדינים והרגישים ביותר של החברה הישראלית, מעשים בגינם אף הוחלט בהמשך הדרך על הגשת כתב אישום כנגד התובע ואחרים בכפוף לשימוע. בנסיבות אלו סבורים הנתבעים כי עומדת להם החגנה כאמור.

18(2)(ד) הפגיעה נעשתה תוך ביצוע עיסוקו של הפוגע כדין ובמהלך עבודתו הרגילה. הנתבעים יטענו כי המידע בעניינו של התובע הגיע לידיהם במסגרת עבודתם כעיתונאים ואנשי רדיו. משהבינו הנתבעים את חומרת הסוגיות העולות מהמידע שנמסר להם פעלו באחריות, נמנעו מפרסום החומרים ואפשרו בדיקתם על ידי הגורמים המוסמכים במסגרת החקירה.

18(2)(ו) "הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי פסקאות (4) עד (11) לסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965".

36. סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") קובע:

15. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

(1) הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע, או על הנסיבות שמהן משתמעת לשון הרע או התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3;

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;

(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר;

(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

(5) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע –

(א) כבעל דין, כבא כוחו של בעל-דין או כעד בישיבה פומבית של דיון כאמור בסעיף 13(5), ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21, או

(ב) כאדם שענינו משמש נושא לחקירה, כבא כוחו של אדם כזה או כעד בישיבה פומבית של ועדת חקירה כאמור בסעיף 13(6),

או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

(6) הפרסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת שהנפגע פרסם או הציג בריבם, או על פעולה שעשה בפומבי, ובמידה שחדבר כרוך בבקורת כזאת – הבעת דעה על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה;

(7) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגותו או אפיו של הנפגע בענין שבו הנאשם או הנתבע ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, והפרסום היה מוצדק על ידי היותו ממונה כאמור;

(8) הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין שבו האדם שאליו הוגשה התלונה ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע או לחקור בענין המשמש נושא התלונה; ואולם אין בחוראה זו כדי להקנות הגנה על פרסום אחר של התלונה, של דבר הגשתה או של תכנה.

9) הפרסום היה דין וחשבון נכון והוגן על אסיפה פומבית או על אסיפה או ישיבת של תאגיד שלציבור היתה גישה אליה, והיה בפרסומו ענין ציבורי;

10) הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן;

11) הפרסום לא היה אלא מסירת ידיעה לעורך אמצעי תקשורת או לצניגו כדי שיבחן שאלת פרסומה באמצעי התקשורת;

12) הפרסום נעשה בשידור רדיו או טלוויזיה שלא הוקלט מראש והנאשם או הנתבע הוא מי שאחראי לפי סעיף 11 והוא לא ידע ולא יכול היה לדעת על הכוונה לפרסם לשון הרע.

37. הנתבעים יטענו כי עומדות להם החגנות גם מכוח סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע. באשר לסעיף 15(4) לחוק זה, ברי כי הפרסום הנטען מהווה הבעת דעה ביחס להתנהגות הנתבע אשר היה מצוי אותה העת בתפקיד רשמי וציבורי ונגע לענין ציבורי. כך גם ביחס לסעיף 15(5) הפרסום היווה הבעת דעה בענין התנהלות הנתבע בכובעו כיו"ר לשכת עורכי הדין, התנהלות אשר הייתה מצויה באותה העת בחקירה פלילית. כך גם עומדת לנתבעים ההגנה בסעיף 15(11) לפיה הפרסום היה מסירת ידיעה לעורך אמצעי תקשורת לצורך בחינת שאלת הפרסום.

38. סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות קובע הגנה במקרה בו "בפגיעה היה ענין ציבורי המצדיק אותה". הנתבעים יטענו כי ככל שנפגעה פרטיותו של הנתבע הרי שעומדת לנתבעים ההגנה של ענין ציבורי, שכן המיזע שהועבר להם היה כולו בגדר מידע שמעורר ענין ציבורי מובהק, לנוכח תפקידו הציבורי של הנתבע באותה עת ומעורבותו לכאורה במספר פרשיות שאין בידינו להתייחס אליהן במישרין לעת הזאת לנוכח מגבלות צו איסור הפרסום החל בענין.

39. כך למשל, מתוך דברים שכבר הותרו לפרסום, דומה כי אין מחלוקת כי קיים ענין ציבורי מובהק במידע אודות השפעתו הנטענת של הנתבע מתוקף תפקידו על תהליכי מינוי שופטים, והשימוש שנעשה בהשפעה זו בכדי לקדם מינוי של שופטת שלום בהיותו נתון בניגוד עניינים לכאורה.

בענין ת"א 1104/00 אפל נ' חסון נקבע כי:

"ענין ציבורי" ייחשב ענין שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור תועלת בידיעה לגביו – אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור אורחות חייו. לא פעם "הענין הציבורי" שבפרסום עשוי לנבוע מהיותו של הפרסום נוגע לדמות ציבורית, אם כי לא תמיד די בכך. לא ניתן לקבוע מראש אילו נושאים יהוו "ענין ציבורי", והדבר ייבחן לגבי כל פרסום לגופו".

40. סעיף 20 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי:

20. (א) תוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפגיעה בפרטיות באחת הנסיבות האמורות בסעיף 18(2) ושהפגיעה לא חלגה מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפגיעה בתום לב.

(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפגיעה בפרטיות שלא בתום לב אם הוא פגע בידועין במידה גדולה משהיתה נחוצה באופן סביר לצורך העניינים שניתנה להם הגנה בסעיף 18(2).

(ג) חזקה על נאשם או נתבע הטוען להגנה על פי סעיף 18(2)(ב) או (ד) שעשה את הפגיעה בפרטיות שלא בתום לב, אם ביצע את הפגיעה תוך כדי הפרת הכללים או העקרונות של אתיקה מקצועית החלים עליו מכוח דין או המקובלים

על אנשי המקצוע שהוא נמנה עמהם; ואולם חזקה כאמור לא תחול אם הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן הנאשם או הנתבע פעל בהתאם לחובה חוקית המוטלת עליו.

41. נוכח האמור בסעיף 20 לחוק הגנת הפרטיות ובשים לב לחלופות המנויות בסעיף 18(2) לחוק, יטען כי מעשיהם של הנתבעים אינם חורגים מתחום הסביר בנסיבות העניין והפגיעה בפרטיותו של התובע- ככל שאכן נגרמה, נעשתה בתום לב, תוך עמידה בכללי האתיקה המקובלים בתחום העיתונות כאמור ובהתאם להוראת סעיף 20(ג).

ו. התייחסות פרטנית לסעיפי כתב התביעה

42. מבלי לגרוע מהאמור בכתב ההגנה לעיל ובנוסף לו, יתייחסו הנתבעים לסעיפי התביעה כסדרם. בכל מקום בכתב הגנה זה בו מוכחש האמור בכתב התביעה ואחריו מופיע פירוט טענות הנתבעים, אין בפירוט הטענות כדי לגרוע מכלליות ההכחשה. כמו כן, אין בפירוט הטענות כדי למצותן.

43. מוכחש האמור בסעיפים 1-9 לכתב התביעה ככל שהאמור בהם מתייחס לנתבעים 2-6. הנתבעים לא פעלו להשגת מידע בענייניו של התובע, לא כל שכן לא ביצעו עבירות פליליות לשם השגת מידע בענייניו.

כן מוכחש כי הנתבעים עיינו במידע האישי והפרטי של התובע, לרבות התכתבויותיו על ילדיו הקטינים, חבריו ולקוחותיו (תוך הפרת חיסיון עו"ד- לקוח) וכיוצא"ב. כפי שהובהר לעיל, לנתבעים 2-5 הוצג מידע אשר היה בעל עניין ציבורי בלבד. משכך הנתבעים לא נחשפו לפרטים מחייב האישיים של התובע, לתמונותיו או להיסטורית הגלישה שלו. כמפורט לעיל, הנתבעים 2-5 עיינו במספר מצומצם של מסמכים אשר הובאו בפניהם ואשר תאמו את ה"כתורות" שמסרה להם הנתבעת 1 וכאמור, כלל מסמכים אלו היו בעלי עניין ציבורי מובהק.

כפי שהובהר לעיל, מסמכים בעלי עניין ציבורי היו בידי הנתבעים ולנוכח רגישות החומרים והפן הפלילי שבצדם, נמנעו הנתבעים מלבצע פרסום של החומרים באופן העומד בניגוד להוראות חוק הגנת הפרטיות.

אין כל בסיס לטענות התובע כי גם היום מפזרים הנתבעים "איומים" כי כוונתם לחשוף מידע נוסף בענייניו של התובע. הנתבעים פועלים בהתאם לצווי איסור הפרסום והחלטות בית המשפט בעניין. טענות התובע נטענות בעלמא ללא כל בסיס וללא תימוכין.

מוכחש כי בשל מעשי הנתבעים נגרם לתובע נזק ומוכחשת זכאות התובע לפיצוי מן הנתבעים.

44. מוכחש כי הנתבעים ביצעו ועודם מוסיפים לבצע עבירות פליליות כלפי התובע. נזקיו הנטענים והמוכחשים של התובע, ככל שנגרמו, הינם תולדה של מעשיו הפסולים לכאורה, מעשים בגינם אף הוחלט להגיש כנגדו כתב אישום בכפוף לשימוע.

45. האמור בסעיפים 10-16 לכתב התביעה אינו מוכחש.

46. בהתייחס לנתבעת 6 יובהר כי גלי צה"ל היא יחידה צבאית הכפופה לאגף כוח האדם בצה"ל. חוק גלי צה"ל – שיזורי רדיו של צבא הגנה לישראל (שיזורי חסות ותשיזורי שירות),

תשס"ה-2005, והתקנות שהוצאו מכוחו, מסדירים את סמכותה של גלי צה"ל לשדר תשדירי שירות ושידורי חסות בתחנה.

47. נושאים נוספים הנוגעים לפעילות התחנה מוסדרים בהוראת פיקוד עליון מס' 2.0617 (באותה הוראה קבועה סמכותו העצמאית בעניינים מקצועיים של מפקד גלי"צ והעורך הראשי של שידוריה). הוראות פיקוד עליון מפורסמות לפי סעיף 2א לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
48. האמור בסעיף 17 לכתב התביעה, למעט מועד שידור התוכנית מה בוער הינו תיאור עובדתי סטטיסטי שהנתבעת אינה רואה כל צורך לאשרו או להכחישו לצורך כתב הגנתה.
49. מוכחש האמור בסעיף 18 לכתב התביעה. ביום 16.01.19 שודרו בגלי צה"ל משדרים שונים, בניהם כאלה אשר עסקו, בין היתר, גם בענייניו של התובע, הכל בהתאם למגבלות צו איסור הפרסום ולמועד הסרתו החלקית.
50. מוכחש האמור בסעיף 19 לכתב התביעה. מוכחש כי הנתבעים ביצעו עוולות פליליות ואזרחיות כלפי התובע. מוכחש כי במעשיהם גרמו הנתבעים לנזקים לתובע. כן, מוכחשת הפרת חובות שבדין ע"י הנתבעים. מוכחשת כוונת זדון וחוסר תום לב של הנתבעים ומוכחשת זכאות התובע לפיצוי מהנתבעים.
51. למען הזהירות, מוכחש האמור בסעיפים 20-30 לכתב התביעה מחוסר ידיעה. יובהר כי סעיפים אלו אינם מתייחסים כלל לנתבעים. כל שיאמר הוא כי העובדות (אשר ממלא שנויות במחלוקת) בדבר אופן קבלת החומרים לידי הנתבעת 1 ומעשיה ביחס לחומרים אלו – כטענת התובע עומד בניגוד לצו איסור הפרסום שהוטל על החקירה המשטרתית בעניין של התובע.
52. מוכחש האמור בסעיף 31 לכתב התביעה ככל שהדבר נוגע לנתבעים יובהר כי אלו לא עיינו ולא עשו כל שימוש בשיחות שקיים התובע כעורך דין עם לקוחותיו.
53. מוכחש האמור בסעיפים 32-37 לכתב התביעה. כפי שהובהר לעיל, מכלול התיעוד של תכני השיחות לגביהם נטען כי הושגו על ידי הנתבעת 1 לא עבר לידי הנתבעים 5-2. כל שהובא לידיעת הנתבעים אלו "כותרות" בנושאים בעלי עניין ציבורי אשר רק מידע בעניינם נמסר לנתבעים ע"י הנתבעת 1. הנתבעים ביצעו עיון רק בחומרים שתוכנם נוגע לעניינים ציבוריים. הנתבעים לא קיבלו מידע ולא עיינו במסמכים אשר קשורים בענייניו המשפחתיים, עסקיים וכיוצא באלו של התובע.
- הנתבעים דוחים מכל וכל את הצגתם כמי ששאבו הנאה כלשהי מהעיסוק בחייו הפרטיים של התובע.
- הציטוטים המובאים בכתב התביעה ביחס לדברים שנאמרו בשידור, ואשר מהם יכול להשתמע כי בפני הנתבעים מצוי בעת השידור תיעוד תכני הטלפון הנייד של התובע, אינם משקפים נכונה את אשר היה. שידור התכנית מושא התביעה התאפשר לאחר הסרה חלקית של הצו בידי המשטרה וממילא לא שודרו בתכנית תכנים שלא נאמרו גם בכלי תקשורת אחרים. משכך "משכו" הנתבעים מזכה (קרדיט) לעצמם על השגת החומר והעברתו למשטרה – תוך כדי

השידור – ועשו זאת במהלכו כמה פעמים, אך יובהר כי כל החומר כולו היה בעת השידור כבר בידי המשטרה ולא נשאר בידי הנתבעים דבר.

54. מוכחש האמור בסעיפים 38-39 לכתב התביעה ככל שהאמור בהם מהתייחס לנתבעים. הטענות הנטענות והמוכחות ביחס להבטחות שהובטחו לנתבעת 1 אין מקומן כלל ועיקרן בהליך זה ובית המשפט הנכבד אף משולל סמכות לדון בהן, בהיותן חלק מטענות הנכללות בהליכים אחרים שמנוהלים על ידי התובע. הדברים מקבלים משנה תוקף לנוכח העובדה שטענות אלה אינן מהוות חלק מעילת התביעה. משכך בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות לתובע למחוק סעיף זה שכל מטרתו לעורר דיון בשאלות אשר ישגו גבולם של בתי המשפט שידונו בבוא היום בהליך הפלילי ככל שיפתח כנגד התובע ובנגזרותיו.

55. מוכחש האמור בסעיף 40 לכתב התביעה. המידע שעמד בבסיס הציטוטים אליהם מפנה התובע לא הופק ע"י הנתבעים ממכשיר הטלפון מושא כתב התביעה, אלא מקורו אך במידע חלקי שהוצג לנתבעים באופן מדוד ומסונן ע"י הנתבעת 1.

יתרה מכך, כלל הנושאים המובאים בסעיף זה מגלים עניין ציבורי רב, כך שפרסומם חוסה תחת ההגנה המנויה בסעיף 18 (3) לחוק הגנת הפרטיות.

56. מוכחש האמור בסעיף 41 לכתב התביעה. שמו של התובע לא הוזכר כמי שנחקר במשטרה, ברי כי הדיון שעסק בלשכת עורכי הדין והעומד בראשה כגורם המעורב בוועדה לבחירת שופטים מתבקש בגסיבות העניין. לפיכך, אין מקום לטענת התובע כי פרטיותו נפגעה בעניין זה.

57. מוכחש האמור בסעיפים 42-43 לכתב התביעה. הנתבעים יטענו כי אין בטענות התובע כדי להוכיח פגיעה בפרטיותו בשל התנחלות הנתבעים. הנתבעים יטענו כי במסגרת השידור לא נמסר תוכן הדברים שנכללו בתכתובת ואין באמירה כללית באשר לקיומה של תכתובת עם "דמות בכירה בממשלה" כדי לחוות "פרסום" הנוגע לתובע ו/או פגיעה בפרטיות התובע. מכל מקום, עומדות לנתבעים הגנות סעיפי החוק, בין היתר סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות ובפרט סעיף 18(3) אשר עניינו "עניין ציבורי" בפרסום, הכל כפי שהובא בפירוט החלק הנורמטיבי לעיל.

58. מוכחש האמור בסעיף 44 לכתב התביעה. כאמור, הנתבעים לא העבירו לאחרים מידע בעניינו של התובע, אלא קיבלו מידע ספציפי, הנוגע ישירות לעניינים בעלי ענין ציבורי, ואף לא פרסמו את מידע אשר הגיע לידיהם.

59. מוכחש האמור בסעיף 45 לכתב התביעה. מוכחש כי הנתבעים "איימו" כי בכוונת פרסום פרסומים שונים בעניינו של התובע. כל שאמרו הנתבעים בעניין זה היה כי ככל שיוסר צו איסור הפרסום בעתיד – יוכלו להביא הדברים לידיעת הציבור. יובהר כי הנתבעים נהגו באחריות עת נמנעו מפרסום אף בטרם הוצאת צו איסור הפרסום בנושאים אלו. זאת ועוד בציטוט המובא אין כדי לחוות "איום" כלשון התובע. משמעות הציטוט הינו הכפפת הנתבעים למגבלות צו איסור הפרסום.

60. מוכחש האמור בסעיף 46 לכתב התביעה. הנתבעים הינם עיתונאיים שתפקידם ועניינם בפרסום שיש בו עניין לציבור. הנתבעים לא יינברו בחייו הפרטיים של התובע, אלא אך ענינו בחומרים שהוצגו להם, שיש בהם עניין לציבור, ונמנעו מפרסומם נוכח המגבלות שהוטלו עליהם.

61. מוכחש האמור בסעיף 47 לכתב התביעה. כל שמסרו הנתבעים במהלך שידור זה הוא כי ככל שיוסר צו איסור הפרסום, יהיה בידם לפרסם מידע נוסף אשר טרם הותר לפרסום עד כה.
62. למען הזהירות מוכחש האמור בסעיפים 48-49 לכתב התביעה. מכל מקום, סעיפים אלא אינם מייחסים כל אחריות לנתבעים 2-6.
63. מוכחש האמור בסעיף 50 לכתב התביעה, בכל הנוגע להדלפות חומרים המיוחסות לנתבעים.
64. מוכחש האמור בסעיף 51 לכתב התביעה מחוסר ידיעה כן יובהר כי הנתבעת 1 כמו יתר הנתבעים הונחתה להמשיך ולפעול בהתאם לצווי איסור הפרסום שעודכנו מעת לעת.
65. מוכחש האמור בסעיפים 52-53 לכתב התביעה, טענות התובע נטענות בעלמא ללא כל בסיס וללא תימוכין, הנתבעים ישובו ויטענו כי לא החזיקו ברשותם את תכני השיחות ממכשיר הטלפון הנייד מושא כתב התביעה ו/או העתקים שלהם, למעט דיסק און קי אשר הוחזק ע"י הנתבעת 3 לתקופה קצובה והושמד מיד כשהונחתה לעשות כך ע"י המשטרה.
66. האמור בסעיפים 54-58 לכתב התביעה הינו תיאור של מכתבים ששלח התובע באמצעות ב"כ ותלונות שהגיש התובע במשטרה. אזכורן של פעולות אלו בכתב התביעה אינו נהיר ומכל מקום הנתבעים כופרים בתוכן המכתב והתלונה ככל שיש בהם בכדי להטיל דופי במעשיהם.
67. מוכחש האמור בסעיפים 59-64 לכתב התביעה הנתבעים ישובו ויפנו לאמור בסעיף 65 לכתב ההגנה. הגם שפניות ב"כ התובע דווקא נענו במכתב שנשלח אליו מיום 4.2.19.
- רצ"ב לכתב ההגנה מכתב הפרקליטות הצבאית מיום 4.2.19 ומסומן כנספח 1.
68. מוכחש האמור בסעיפים 66-70 לכתב התביעה מחוסר ידיעה, ומכל מקום מעשיה הנטענים של הנתבעת בהקשר זה נעשו שלא במסגרת עבודתה אצל הנתבעת 6 וממילא אין ליחס לנתבעת אחריות שילוחית בגינם.
69. מוכחש האמור בסעיפים 71-79 לכתב התביעה מוכחש כי הנתבעים נטלו את מכשירי הטלפון הניידים של התובע ו/או פרצו ו/או החזיקו בהעתקי המידע שנמצא במכשירים אלו.
- הנתבעים ישובו ויפנו לפרק ג' לכתב הגנתם ויטענו כי חלקם לרבות חלקו של הנתבע 2 בפרשה שבפנינו, כלל אך ורק עיון בחומרים ספציפיים המעוררים עניין ציבורי רב.
- מוכחש כי נטילת מכשירי הטלפון הנייד, פריצתם והעתקת תכולתם בוצעו בפיקוח ו/או באישורו של מפקד גליצ או מי מהנתבעים.
70. האמור בסעיפים 75-79 אינו נוגע למעשים של הנתבעים בפועל ואף לא למעשים המיוחסים להם על ידי התובע, עם זאת יובהר כי הנתבעים לא עשו כל שימוש במידע שהוצג להם כהגדרתו של מונח זה בחוק איסור האזנות סתר.
71. מוכחש האמור בסעיף 80 לכתב התביעה. כאמור, במועד השידור המיוחד מיום 16.1.19 דבר קיומה של חקירת התובע כבר הותר לפרסום באופן חלקי, כך פורסם כי מתנהלת חקירה בחשד לביצוע עבירות מתחום טוהר המידות בקשר למינוי שופטים. משכך, השידור המיוחד הוקדש לעיסוק בפרשיה זו.

הנתבעים מכחישים כי הם או מי מטעמם הדליף דבר מה מתוך התכתובות שהוצגו להם ואשר כאמור לא היו בחזקתם במועד השידור.

72. מוכחש האמור בסעיפים 84-81 לכתב התביעה ובפרט מוכחש כי הנתבעים ביצעו פעולה כלשהי במכשירי הטלפון הניידים מושא התביעה. מוכחשת פגיעה בשמו הטוב של התובע ע"י מי מהנתבעים, זאת בין היתר בתינתן הערך העיתונאי המובהק שעלה מהתכתובות אליהן נחשפו הנתבעים. יובהר כי בשים לב לצו איסור הפרסום הנתבעים מנועים מלהתייחס לגופן של התכתובות וכפועל יוצא גם למשמעותן ולערכן העיתונאי המובהק.

73. מוכחש האמור בסעיפים 86-85 לכתב התביעה מוכחש כי הנתבעים פגעו בפרטיותו של התובע ומכל מקום עומדת להם ההגנה הקבוע בסעיף 18 (3) וכלל ההגנות העומדות להן על פי דין כמפורט לעיל.

הנתבעים ישובו ויפנו לאמור בפרק ה' לכתב הגנתם.

74. מוכחש האמור בסעיפים 87 ו 89 לכתב התביעה מוכחש כל קשר בין התנהלות האחראית של הנתבעים עם ובקשר לתכתובות שהוצגו להם ע"י הנתבעת 1, לבין נזקיו הנטענים והמוכחשים כשלעצמם של התובע. הנתבעים נהגו בצורה אחראית וכמצופה מהם כעובדי ציבור.

הנתבעים לא נתנו ידם ולא אישרו או אשררו כל מעשה או מתדל שיש בו בכדי לגרום לפגיעה בפרטיותו של התובע ו/או בשמו הטוב.

הנתבעים ישובו ויפנו לפרק ג' שבכתב הגנתם.

75. האמור בסעיף 88 לכתב התביעה אינו נוגע להתנהלות הנתבעים, עם זאת יובהר כי המעשים המיוחסים לנתבעת 1 בסעיף זה נעשו, ככל שאכן נעשו, שלא במסגרת עבודתה אצל הנתבעת 6 ואין הנתבעת 6 נושאת באחריות שילוחית בגינם.

76. מוכחש האמור בסעיפים 111-90 לכתב התביעה. מוכחשים כלל ראשי הנזק המנויים בהם והסכומים הנקובים במ הנזקים הנטענים ואומדנם. מוכחש קשר סיבתי בין הנזקים הנטענים (והמוכחשים) ובין פעולות המיוחסות לנתבעים.

הנתבעים יוסיפו ויטענו, בין היתר, כדלקמן:

א. אין כל קשר סיבתי בין המעשים ו/או המתזלים המיוחסים לנתבעים המוכחשים כשלעצמם לבין הנזקים הנטענים והמופרזים.

ב. לחלופין, ככל שיקבע בית המשפט הנכבד כי קיים קשר סיבתי כזה, הרי שהוא נותק ע"י מעשיו הפליליים לכאורה של התובע ו/או מעשיה של הנתבעת 1.

ג. לחלופי חילופין לתובע אשם תורם בשיעור של 100% המאיין את אחריותם של הנתבעים לנזקיו הנטענים והמוכחשים של התובע.

ד. הנתבעים אינם נושאים באחריות כלשהי לנזקים הנטענים והמוכחשים.

ה. קביעת נורמה לפיה על המדינה לחוב בפיצוי במקרה דנן תביא לכך שתוטלנה עליה נורמות ההופכות אותה למעין "מבטחת-על".

ו. נזקיו הנטענים של התובע נגועים בהגזמה רבה.

ז. הנזקים הנטענים הינם מרוחקים ו/או אינם בני תביעה.

ח. הנזקים הנטענים אינם הולמים את הפיצוי הנוהג בנסיבות העניין.

ט. נזקיו הנטענים של התובע בגין פגיעה בהכנסותיו נטענו ללא כל פירוט ונראה שהתובע עצמו מבין שאין בהם ממש.

הנתבעים כופרים בזכותו של התובע להגביל את נזקיו הנטענים לתקופה של 3 שנים, ככל שלדידו של התובע נזקיו טרם התגבשו, יתכבד התובע וימחק את תביעתו עד למועד בו יתגבשו מלוא נזקיו הנטענים והמוכחשים.

י. על התובע לשום את נזקיו הנטענים בגין ראש נזק פיצויים עוגשים וככל שלא יעשה כך בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות על מחיקת הסעיפים הנוגעים לראש נזק זה.

77. הנתבעים אינם חולקים על סמכותו של בית המשפט הנכבד לדון בתביעה.

ז. סוף דבר

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה על הסף, ולחלופין, לגופה ולחייב את התובע בהוצאות ושכ"ט פרקליטי הנתבעים, כדין.

חנה לנדאן עו"ד
סגן בכיר א' בפרקליטות מחוז מרכז - אזרחי

קובי דוידוביץ, עו"ד
סגן בכיר א' בפרקליטות מחוז מרכז - אזרחי